

ledes stillede, at de, istedetfor at Andre, der udskrives, lære noget Nyt og dem Fremmed, astjene deres Værnepligt derved, at de vedblive deres tidligere Bessjæftigelse; da de kunne vælge deres Tid, naarsomhelst de ville, til at astjene deres Værnepligt og, naar de have Hyre og ere borte i Udlandet, ikke behøve at komme tilstede, men tværtimod kunne sige: vi astjene vor Værnepligt, naar vi ingen Hyre kunne faae andetsteds; da de dernæst kunne astjene deres Værnepligt med eet eller to Togter — saa synes det mig, at der ikke er nogensomhelst Grund til — og i den Henseende beder jeg navnlig erindret, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) stærkt har fremhævet, at der er saa stor Trang til Besarne, saa at det ærede Medlem endog mener, at vi ikke skulle bryde os om, at vore Søartillerister, som vi med stor Bekostning have uddannet, gaae over til at blive Besarne —, jeg gjentager, saa synes det mig, at der ikke er nogensomhelst Grund til, som det ærede Medlem har foreslaaet, at lade Afkortningen finde Sted for dem. — Indtil 1861 stod alt befarent Mandskab i Kullen indtil det 50de Aar, i dette Nieblil er Grændsen det 38te Aar, og nu kommer man med et Forslag om, at de ved Afkortning kunne slippe ud flere Aar før. Naar Forholdet for de Besarne nu er saaledes, at deres hele Tjeneste i Fredstid er overmaade ringe og i Krigstid maastee slet ingen, hvorfor skal man da give dem denne Afkortning? Ja, det er støttet paa Lighedsprincipet. Man siger: Da Lægsrullemandskabet faaer en saadan Afkortning — dette misbilliger jeg ikke i den Grad, der kan være Noget, som taler derfor —, saa skal Afkortning ogsaa gives de Besarne. Men der er ingen Lighed tilstede her; thi Lægsrullemandskabet faaer Afkortning, fordi det gjør Tjeneste for sin Uddannelses Skyld, men det gjør, som bekjendt, det besarne Mandskab ikke; det besarne Mandskab, siger Loven, er uddannet, er dygtigt til Søkrigstjenesten alene ved sin Befarenhed, altsaa kan der ingen Parallel drages imellem det og Lægsrullemandskabet, der skal uddannes og oplæres i noget Nyt; de Besarne indkaldes ikke for deres Uddannelses Skyld, og de behøve derfor ikke at faae nogen Afkortning.

Der er stillet et Underændringsforslag til dette Ændringsforslag, som gjør det endnu mere favorabelt for de Besarne. Da de ogsaa faae Afkortning for den Tid, de have ligget inde med Underholdningspenge, meente Fleertallet, at der i alt Fald burde staae, at de kun skulle have 1 Togt for de 3 Maanedes, hvori de leve for Underholdningspengene, naar de ikke i samme Aar have været anvendte til Tjeneste; men Mindretallet har ikke taget Hensyn hertil og vil, at disse Ord „uden i samme Aar at være blevet anvendt til Tjeneste“ skulle udgaae. Jeg kan selvfølgelig ligesaa lidt stemme for dette Underændringsforslag som for Ændringsforslaget. — § 47 omtaler Tjeneste i Kjøbstædernes Borgervæbninger eller Politicorps og siger, at man ikke kan affordre den, der hører til Hærens eller Søværnets Linie eller det besarne Mandskab, nogen Tjeneste i disse Corps. Et stort Fleertal har foreslaaet, at det Samme skal gjælde for dem, der høre til Forstærkningen. Da imidlertid Tjenesten i Forstærkningen, naar en Mand, der er i denne, bliver indkaldt i Krigstid, gaaer fremfor Tjenesten i Borgervæbningen, og da man paa den anden Side, saavidt jeg skjønner, ved en saadan Bestemmelse vilde slaae de nuværende Politicorps rundt omkring i Landet ihjel, uden at man nogie har kunnet undersøge, om det har nogen Betydning for den offentlige Orden, eller i det Hele taget veed, hvorledes disse Forhold skulle omordnes, har jeg meent, at det kunde være hensigtsmæssigt at vente, indtil vi faae et Lovforslag om denne Sag og see, hvorledes disse Borgervæbninger i det Hele taget ville blive stillede, navnlig, da det jo ikke har nogen stor Hast med at faae dette Forhold slaaet fast. — Vi komme nu til § 48. Dertil er af hele Udvalget stillet et Forslag om, at $\frac{1}{2}$ Aar skal forandres til et heelt Aar, d. v. s., at enhver Værnepligtig, der opholder sig i et Lægd, først skal være pligtig til at lade sig overføre i dets Kulle, efter at have været der i et heelt Aar; man har meent, at dette var tilstrækkeligt, og at man ikke behøvede at sætte $\frac{1}{2}$ Aar. Endelig er der til samme Paragraph foreslaaet en Nedsættelse af Bøderne under visse Omstændigheder, idet man ønskede, at der maatte kunne tages Hensyn til Vedkommendes Formues-